

SOPRON BELVÁROSI TÉR BURKOLATOK

Szűcs Endre

Leginkább választások előtt szeretnek foglalkozni egy város külsejével – nemcsak az épületekkel, de a terekkel, utcákkal is. A dolog nagyon egyszerű: a regnáló vezetőség hatalmát megtartani igyekezvén, szereti alattvalóit valamivel elkápráztatni, és voksaikat már jó előre a saját zsebében tudni.

Ezzel a kis gonosz, de realista bevezetéssel kezdem a MÉRMŰ soproni tevékenységének történetét. A Várfal-sétány terveit Vladár Ágnessel és Sallós Csabával mint építészekkel és Őrsi Károllyal, régi kerttervező kollégákkal együtt 2002 tavaszára készítettük el. A 2006-os tavaszi szelek már az Új utca friss burkolatát simogathatták. Ez volt az első elkészült belvárosi utca. Nagyon kevés időnk volt a munkára, mert a már említett terminus nagyon sürgetett, és a korábban elkészült vázlatok a tervszűri szigorán elvéreztek. Szép grafikus munkák voltak. Igyekeztek a fölöttük emelkedő házakból formailag ihletődni, de a végeredmény olyan lett, mint amikor a szép képerket megfojtja az általa átölelt műalkotást.

Ekkor vállaltuk el a munkát Sallós Csaba irányításával. Úgy gondoltuk, hogy az ország egyik legszebb városának változatos, gazdag látványt nyújtó házacskaik kell, hogy a fő látványosság maradjanak, és nekünk burkolatainkkal csak a látvány megerősítését, kell szolgáltunk.

Ihletőnk a középkori utca volt, amely középre lejtett, és egy irányban folyt el a víz. Az összes járdát elbontottuk, vonalukat a régi nagykockakövekből rajzoltuk ki. Átlósan futnak a kiskockakövek középre, ahol a vízvezetés vonalát nagykocka bordúrben hálósan rakott kiskockák vezetik, körülölelve a századfordulós város öntöttvas csatornafedlapjait.

Négy év múlva ismét választásra hívtak a soproni plakátok, bennünket pedig a városvezetés a további kis utcák (Templom, Szent György, Kolostor, Hátsókapu, Fegyvertár) meg a gyönyörű Orsolya tér burkolatának megtervezésére. Mivel a referencia-utcánk sajtója nem volt rossz, bátorítottunk ugyanabban a szellemben tovább dolgozni.

A Fő térrel már évek óta foglalkozunk, és terveink elfogadtatásáért keményen kellett küzdenünk. Rengeteg archív fotó létezik a térről, köztük számos szép, színes képeslap, melyek minden valamirevaló soproni öreg *poncichternek*¹ ott vannak a *nachtkastlóján*.² Ez pedig bizony nem a jelenlegi, de nem is az általunk tervezett állapotot ábrázolja. A Szenthároság-szobor ugyanaz, de fák veszik körül, és egy századfordulós szép kovácsoltvas korlát óvja. *Noch dazu*³ délceg Nádasdy

1 soproni polgár, aki kiskertjében babot nevelt.

Bohnen ziehen: babot felfuttatni, nevelni.

2 nachtkasten-éjjeliszekrény

3 sőt

huszárok masíroznak körülötte. Mind ezt huszárostul, kerítéssel elvitte a háború.

A jelenlegi állapot tervezői a szakma kiválóságai voltak: Dávid Ferenc, Sedlmayerné, Beck Zsuzsa és munkatársaik. Ők nyitott, kicsit mediterrán teret álmodtak, ahol bárki oda tud menni a szoborhoz, a lépcsőre le tud ülni. Ennél jobbat nem tudunk kitalálni. Nem volt könnyű mindezt a város összes nobilitása előtt megvédenünk. Elfogadták az érvelésünket, hogy ez a Sopron már nem az a Sopron. A barokk és az eklektika alól az elmúlt korok mesevilágát először a géppisztoly-sorozatok, a bombarepeszek, majd

pedig a Műemlék-felügyelőség szakavatott szakembereinek falkutató munkája tárta fel. Ehhez a Sopronhoz már inkább illeszkedik ez a szabadabban formált tér.

A szobor lépcsős posztamentjét kissé átalakítva megtartottuk. Kicsit a színes képeslap nosztalgiáját is kielégítve négy fát ültettünk, de a szobortól kissé elhúzva, körülvéve mindegyiket köralakú, kőből formált paddal.

További munkánk is maradt, mert régész kollegáink és a városvezetés be kívánta mutatni a terünk alatt nyugodt álmát alvó Római fórumot és a Borostyánkő-utat. Az ilyen mindig veszélyes vállalkozás, mert a kialakult, nyugodt

állapotot zaklatottá teheti a túl didaktikus, túl tudományos, csak néhány szakember számára igazán értelmezhető és értékelhető állapot hektikus-sága. Ezt talán enyhíteni tudtuk az anyagválasztással, mert a fórum térburkolata gránitkő, a római út jelzése pedig az eredeti anyagával azonos gneisz, amely a gránittal együtt nyugodt, szürkés felületet ad. A történetben jobban elmélyedni kívánókat finom, vésett feliratok igazítják el.

Említést kell tennünk mindennek előtt Kuslits Tibor főépítésről, aki immár a negyedik ciklust szolgálja derék munkájával, és a Fő tér ügyét kiemelten a szíven viselte, Veöreös András műemlékfelügyelőről, aki mindvégig

nem a szigorú felügyelő, hanem a segíteni kész munkatársunk volt; Gömöri János régészről, akitől korrekt adatszolgáltatást és szakmai támogatást kaptunk; ügyes vándorainkról: Tóth Bernadetról, Tóth Tamásról, Dénes Albertről, akik a számítógépben boszorkányos ügyességgel rendezgeték a köveket és a növényeket, mely utóbbiaknak a szakma nagy öregje, Őrsi Károly volt a főkertészük. A 3D-s képeket Homola László készítette.

Szerencsénkre idén is választások voltak. Erre kész kellett legyünk, és így a kékfrankossal arra koccinthatunk, hogy egy újabb, kedves, szívvel-lélekkel végzett munka gazdagíthatja a MÉRMŰ palettáját.

